



Suku on pahin — vai paras?

Suomen itsenäisyyden 75-vuotisjuhlavuoden 1992 yhtenä teemana oli "Juuret Suomessa". Projektin tavoitteena oli saada ulkosuomalaiset ja heidän jälkeläisensä kiinnostumaan suomalaisesta syntyperästään. Yksi päätapahtumista oli kesällä 1992 Turussa järjestetyt sukumessut, joille kokoontui kolmena päivänä useita tuhansia sukututkimuksesta ja juurten etsinnästä kiinnostuneita kävijöitä.

Ensimmäisten sukumessujen saama suosio ja niistä saadut palautteet yllättivät Siirtolaisuusinstituutin ja muut tapahtuman järjestäjät. Niinpä loppuyhteenvedossa asetettiin tavoitteeksi tehdä sukumessuista määrävuosittain toistuva tapahtuma. Myöhemmissä neuvotteluissa todettiin kolme vuotta sopivaksi välijaksiksi.

Tämän vuoden sukumessujen ajankohdaksi valittiin toukokuun 19.–21. päivät, mikä mahdollistaa mm. koululuokkien osallistumisen tapahtumaan. Kevät lienee oikea aika herättämään mielenkiintoa maan pinnan alla olevia omia juuria kohtaan. Tällä kerralla otetaan huomioon erityisesti nuoret, joille sukumessut ovat erinomainen tilaisuus saada innostusta sukututkimukseen. Mutta tämä ei riitä. Olisi tärkeätä saada sukututkimus kiinteäksi osaksi Suomen koululaitoksen opetusohjelmaa. Tässä asiassa olemme jäljessä monista muista sivistysmaista. Niinpä kerätessäni muutama vuosi sitten tietoja pian ilmestyvää Uuden-Seelannin

suomalaisten historiaa varten, hämmästyin usein sitä, että monessa suomalaisia sukujuuria omaavassa perheessä oli hyvä sukuselvytys, jonka oli tehnyt perheen lapsi koulussaan.

Uutta on myös se, että messujen yhteydessä järjestetään 18. sukututkimuspäivät. Aikaisempaan tapaan tulee näyttelytoiminta messuilla olemaan vilkasta, ja erilaiset aiheeseen liittyvät seminaarit täydentävät ohjelmaa. Sukumessujen yhteydessä suvut voivat järjestää myös omia sukukokouksiaan.

Ilahduttavaa on Suomen Kotiseutuliiton lähteminen mukaan tapahtumaan. Sukumessut ovat sopivaa jatkoa v. 1994 vietetyille kansallisen kulttuurin juhluudelle. Kotiseututyö, joka ilmenee mm. jatkuvasti lisääntyneinä kotiseutukirjoina, -filmeinä jne., on nousemassa uuteen kukoistukseen. Yhdentyvässä Euroopassa menestyvät parhaiten kansakunnat, joilla on vahva kansallinen ja maakunnallinen identiteetti. Sen keskeinen elementti on kotiseuturakkaus.

Toivotan kaikki sukututkimuksesta kiinnostuneet tervetulleiksi Turkuun koko perheen tapahtumaksi tarkoitetuille sukumessuille. Erityisesti kutsu on kohdistettu suomalaisille siirtolaisille ja heidän jälkeläisilleen. Omien juuriensa löytämisessä ja siten suomalaisen identiteetin vahvistamisessa, sukumessuilla voi olla heille tärkeää annettavaa.

Olavi Koivukangas



Looking to the family

In 1992, one of the themes running through the 75th anniversary celebrations of Finland's independence was "Roots in Finland". The aim of the project was to awaken among Finns who have emigrated overseas, and their descendants, an interest in their Finnish origins. One of the major events was the Family Fair organized in the summer of 1992 in Turku; during the three days of the Fair, it was visited by thousands interested in genealogy and the quest for their roots.

The warm reception for that first Family Fair, and the feedback afterwards, came as a happy surprise for the Institute of Migration and the other organizers; and in subsequent discussions, it was decided to make the Fair a recurrent event, to be held at regular intervals on a three-year cycle.

The date which has been chosen for this year's Family Fair is 19th–21st May, which will make it possible for schools to visit the event. Spring may well be the right time of year to awaken interest in our own roots. This time, especial attention is being paid to younger visitors, for the Family Fair offers a marvellous opportunity to arouse young people's interest in genealogy. An even more important target should be to establish the study of genealogy within the Finnish school curriculum. In this regard, we are lagging behind many other civilized countries; a few years ago, for instance, when I was gathering material for my history of the Finns in New Zealand, soon to be published, I was constantly amazed to find that

families with Finnish ancestry were in possession of excellent family trees, which had been made by their children at school.

In addition, in conjunction with the Fair this year there will be held the 18th Finnish Genealogical Congress. As on the previous occasion, the Fair will provide a forum for many exhibitions, and there will be seminars on several different themes to complete the range of activities. Moreover, families are invited to summon their own clan gatherings in conjunction with the Fair.

We can be particularly pleased that the Finnish Local Community Association has decided to join in the project. The Family Fair offers a splendid opportunity to further continue with the work of the 1994 Year of Finnish Culture. As can be seen in the flood of books, films, etc., local community activities are currently enjoying something of a renaissance. In the new, integrated Europe, the best guarantee of national survival is a people's strong sense of its own national and regional identity, and one of the crucial elements in this is loyalty to the local community.

I extend a warm welcome to everyone who is interested in genealogy to join us at the Fair in Turku, and bring the entire family along. In particular, this invitation is addressed to Finnish émigrés and their descendants. In helping them to find and reinforce their Finnish origins, the Fair can fulfil an important role.

Olavi Koivukangas